

Les precaucions estàndard

Les precaucions estàndard són un conjunt de mesures destinades a prevenir la transmissió d'infeccions en l'àmbit hospitalari, per tal de garantir la salut tant del malalt com dels propis treballadors.

Són el resultat d'una fusió de les Precaucions universals (UP) publicades l'any 1985 i de les Precaucions enfront de sang i fluids corporals (BSI) del 1987. Van ser unificades i donades a conèixer l'any 1996 pel Centre per al Control i la Prevenció de Malalties (CDC) d'Atlanta. Seguint aquestes normes, al nostre centre es va elaborar el Protocol de precaucions basades en la transmissió de microorganismes (aïllaments) (1996), que té com a objectiu evitar la transmissió de gèrmens responsables de la infecció nosocomial entre malalts i personal.

A qui van dirigides

Han estat ideades per prevenir riscos de transmissió de microorganismes de totes les fonts d'infecció, conegudes o no, que hi ha als hospitals. Per tant, s'apliquen a tots els malalts atesos a l'Hospital, incloent els qui es troben en espera de diagnòstic.

A què s'apliquen

Concretament, s'apliquen a: sang, secrecions vaginals, semen, llet materna, líquid cefaloraquídi, líquid sinovial, líquid peritoneal, líquid pericardíac, líquid pleural, líquid amniòtic, pell amb ferides o erosions, mucoses, o altres líquids contaminats visiblement amb sang. El CDC, a la seva publicació de gener del 1996, separa la suor de la resta d'excrecions orgàniques i especifica que no calen precaucions especials.

Com s'apliquen

Rentat de mans freqüent. És la mesura més important per reduir el risc. Tal i com es consigna en el Protocol de rentat de mans de l'Hospital, cal rentar-les abans i després de tocar sang, fluids corporals, secrecions, excrecions i material contaminant (independentment de si es porten guants o no). Entre procediments, i en mans visiblement netes, es poden rentar amb una solució alcohòlica.

Guants. Proporcionen una barrera protectora i prevenen la contaminació de les mans. Portar-ne no reemplaça en absolut la necessitat de rentar-se les mans.

Màscares, bates i ulleres de protecció. S'han d'utilitzar sempre que es facin maniobres que generin esquitxos de sang o d'algun dels líquids orgànics esmentats. Si la sospita és de tuberculosi, caldrà utilitzar les màscares especials anomenades respiradors de partícules.

Objectes punxants i tallants. No s'han de tocar mai directament amb les mans. Les agulles, un cop utilitzades, no s'han de tornar a tapar. S'han de llençar en contenidors rígids específics, que es canviaran quan estiguin plens fins les 3/4 parts.

Mª Dolors Navarro
Infermera de Control d'Infecció

Què en sabem de l'euro?

L'euro a l'Hospital

Amb la finalitat d'estudiar l'impacte de la introducció de la moneda única al nostre centre, pel setembre de 2000 es va crear el Grup de Treball de l'Euro, liderat des de la Direcció d'Administració i Serveis.

Dintre del seus objectius hi havia:

- Identificar les àrees funcionals que es veurien afectades.
- Definir les implicacions i/o modificacions de cadascuna d'aquestes àrees
- Proposta del procés d'implantació de l'euro a la nostra institució.
- Seguiment del procés d'adaptació i implantació.

L'impacte de l'euro en els sistemes d'informació de l'Hospital ha suposat haver d'adaptar les aplicacions de comptabilitat general i analítica, compres generals i de farmàcia, facturacions diverses i RRHH.

En els darrers mesos, els usuaris han pogut comprovar el comportament correcte de les modificacions dels programes en un entorn de proves i, a més, començar a acostumar-se a la conversió de pessetes a euros.

Pel que fa a la posada en marxa dels programes adaptats a l'euro, després de valorar les diferents alternatives es va decidir començar a funcionar en euros al llarg del mes de desembre amb les aplicacions de compres generals, compres de farmàcia i comptabilitat. A la resta, és previst que s'iniciï el mes de gener.

